

ת"פ 17979/12/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד גרף פרוייקטים 2009 בע"מ,ארז שרון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17979-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרוייקטים 2009 בע"מ ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד
הנאשמים
1.גרף פרוייקטים 2009 בע"מ
2.ארז שרון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד

ב"כ הנאשם עו"ד

גזר דין

רקע תמציתי כתב האישום:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודייתו של נאשם 2 (להלן: "הנאשם") ב-5 עבירות של אי העברת מס שנוכה על פי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"). על פי עובדות כתב האישום, היה הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מנהלה הפעיל של נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") אשר עסקה בבנייה של עסקים. הנאשמים היו חייבים בניכוי מס במקור מעובדים ומקבלני משנה והעברתו לפקיד השומה על פי הוראות סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחם. למרות חובתם זו, בחודשים ינואר ועד מאי 2014 לא העבירו הנאשמים את המס שנוכה בסך 62,000 ₪ (קרן) כנדרש.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש:

2. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות שביצעו הנאשמים וציינה כי פסיקת בית המשפט קבעה באופן חד משמעי שאי העברת ניכויים כמוה כשליחת יד לקופה הציבורית. כן הפנתה לערכים המוגנים בעבירה זו וטענה כי מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה, היא אירוע, הוא בין מאסר על תנאי ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס שבין 10% מסכום קרן הניכויים לבין הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (בסך 75,300 ₪) והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. עוד ציינה כי הנאשם שילם סך של 10,000 ₪

על חשבון המחדל וכי הנזק שלא רופא עומד על סך 53,000 ₪ במונחי קרן, 59,900 ₪ כולל ריבית והצמדה. ב"כ המאשימה ציינה שמדינות הענישה הנהוגה, מקום בו המחדלים אינם מוסרים, מלמדת על ענישה מחמירה הכוללת עונשי מאסר בפועל. מאחר וסכום המחדל אינו גבוה יחסית, עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש של 5-6 חודשי מאסר על הנאשם, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. באשר לנאשמת - עתרה לקנס סמלי משזו איננה פעילה.

עיקר טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

3. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהעבירות בהן הורשעו הנאשמים לא נעברו בזדון אלא בשל קריסתה הכלכלית של הנאשמת וכן לכך שמשנת 2009 ועד לשנת 2013, שנות פעילות הנאשמת, הועברו כל כספי הניכויים כחוק. כן ציין כי כיום הנאשמת איננה פעילה עוד ופורקה רק לצורך פיצויי פיטורין לעובדים. עוד ציין כי החודשים מושא כתב האישום הם החודשים האחרונים בפעילות הנאשמת לאחר שהנאשם עשה כל מאמץ להצלת הנאשמת כשבחודשיים האחרונים לפעילותה הנאשמת אף לא שילמה את שכרם של העובדים ומשכך עבירות אלה נחקו מכתב האישום (חודשים יוני ויולי 2014). ב"כ הנאשם טען כי בעניינו המדובר בעבירות טכניות הן עבירות מהצד הקל יותר במנעד עבירות המס. עוד עתר לקביעת כלל העבירות כאירוע אחד לאור הרקע לביצוען.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1960, נשוי ואב לשלוש בנות. ציין את מצבה הרפואי של אמו (נ/1) ואת מצבו הכלכלי הקשה. כיום עובד הנאשם כשליח ומרוויח סך של 5,000 ₪ בחודש כשאשתו עובדת בעריית תל אביב. לדבריו ב"כ הנאשם בשל המצב הכלכלי אף לא עלה בידי הנאשם לשלם סכומים נוספים על חשבון המחדל והגיש מסמכים רלבנטיים (נ/3). בנסיבות אלה טען כי הסרת חלקו של המחדל (סך 10,000 ₪) מלמדת כי לא גילה אדישות. עוד ציין את מצבו הבריאותי של הנאשם הסובל מסוכרת, לחץ דם וכולסטרול (נ/2). לטענת ב"כ הנאשם גזירת עונש של מאסר בעבודות שירות על הנאשם יביא לכך שהנאשם יאבד את פרנסתו. לטעמו בכך יפגע האינטרס הציבורי שכן הנאשם ייתמך על ידי ביטוח לאומי ולא ישלם מיסים ואף ציין כי אין כל ערך להרתעה אישית במקרה דנן, שכן הנאשם אינו מתכן להיות עצמאי עוד. עוד הפנה לכך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה עוד בשלב החקירה ולחיסכון הזמן בעקבות כך.

5. בנסיבות העניין עתר כי ייגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס נמוך ולחילופין עונש של שירות לתועלת הציבור לצד קנס נמוך.

דבר הנאשם:

6. הנאשם הבהיר כי לא עבר את העבירות בכוונה, אלא דווקא מתוך כוונה טובה להציל את החברה הנאשמת. עוד ציין כי ההליך הפלילי קשה לו עד מאוד ולדבריו חלה במחלות המפורטות בנ/2 בעקבותיו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואף ציין את מצבה של ביתו המקבלת קצבת נכות ולה קושי במציאת עבודה. כן ציין כי אין לו כל רכוש או חסכונות וחזר על דבריו בא כוחו לפיהם בגילו יהיה לו קושי למצוא עבודה אחרת.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. לעניין מספר האירועים, מצאתי לקבל את עמדת המאשימה לפיה כל עבירה היא בגדר אירוע הגם שכלל העבירות בוצעו על פי הנטען על רקע קריסתה הכלכלית של הנאשמת. יש לזכור שניתן היה, בכל שלב וטרם ביצוע עבירה נוספת להפסיק את פעילותה של הנאשמת אך לא כך נעשה. יחד עם זאת, לאור הרקע המשותף מצאתי שיש לחפוף במידה ניכרת בין האירועים. עוד אציין במאמר מוסגר כי לו הייתי קובעת כי המדובר באירוע אחד, ממילא היה נקבע מתחם מחמיר מזה שיקבע ביחס לכל עבירה, היא אירוע, לאור כך שהמדובר בחמש עבירות ולאור סכום המחדל הכולל.

8. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם: קביעת המתחם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות מס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשם פוגעות בשיטת הגביה וביכולת פיקוח הרשות וכן באמון הניתן בנישומים בהתאם לשיטת המס במחוזותינו.

9. יש לזכור שכשבעבירות של אי העברת ניכויים עסקי, כספי המסים מוחזקים בידי הנאשמים לשם העברתם לרשות המסים והם אינם שייכים להם כלל. המבצע עבירה מסוג זה, מפר את האמון שניתן בו ברגל גסה. כפי שנקבע לא אחת, עבירות אלה נושקות לעבירה של גניבה בידי מורשה (רע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל** (22.06.2008), רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (09.12.2001) (להלן: "**עניין ברקאי**") ורע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.2014). הגם שעבירה זו מכונה "עבירה טכנית", לטעמי, וכפי שקבעתי כבר בעבר, הנזק הממשי לערכים המוגנים אשר נגרם כתוצאה מביצועה אינו טכני כלל ועיקר.

10. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות, נתתי דעתי לכך שהנאשמים פעלו מאז שנת 2009 ועד ביצוען של העבירות כחוק, שילמו מסים ואף העבירו את כספי הניכויים כנדרש. עוד נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו על רקע קריסתה הכלכלית של הנאשמת ובחודשי פעילותה האחרונים, כשהמדובר בחמישה חודשי פעילות - הגם שקשיים כלכליים והרצון להציל את הנאשמת ופעילותה אינם מהווים הצדק לאי העברת כספי הניכויים או עיכובם (עניין ברקאי). בנוסף, סכום המחדל עומד על סך של 53,000 ₪ כך שהמדובר בסכום שאינו גבוה יחסית.

11. באשר לענישה הנוהגת, מפסיקת בית המשפט העליון ניתן ללמוד כי מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל, וכוללת ענישה ממשית בדמות עונשי מאסר בפועל כאשר לא מוסרים מחדלי כתב האישום. במסגרת שיקולי הענישה נלקחים בחשבון סכום המס שלא הועבר, לצד השיטתיות שבביצוע העבירות ויתר הנסיבות. לא אחת נקבע כי בעבירות מסוג זה ניתנת בכורה לשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ר' רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) (להלן: "**עניין אודיזי**") ורע"פ 5557/09 **שוסטרמן נ' מדינת ישראל** (6.7.2009) אליו הפנתה המאשימה. נתתי דעתי לשני גזרי הדין שניתנו על ידי בתי משפט השלום אליהם הפנה ב"כ הנאשם שם נגזרו עונשים צופי פני עתיד בלבד לצד קנסות בעבירות מסוג זה ובסכומים דומים ללא הסרת מחדל. כידוע, וכפי שנקבע לא אחת, גזירת הדין איננה מדע מדויק ובדרך כלל יוכל כל צד למצוא פסיקה התומכת במידה כזאת או אחרת בטיעונו (ר' עפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)). עוד יש לציין באשר לת"פ (שלום

רח' 45907-01-12 **רשות המסים - תל אביב נ' בליבא טרפז** (1.1.2015) כי עמדת המאשימה שם הייתה לעונש צופה פני עתיד לצד ענישה כספית לאור נסיבות אותו מקרה. כב' סגנית הנשיאה (כתוארה אז) עינת רון ציינה כי המדובר בתיק בעל נסיבות מיוחדות- בין היתר- מאחר ובקופת רשות המסים נמצאה יתרת זכות בסך 400,000 ₪ לנאשמת.

12. לאחר סקירת המפורט לעיל, משב"כ הנאשם לא טען למתחם שונה מהמתחם אליו עתרה המאשימה ומשזהו המתחם הנהוג בסוג זה של עבירות אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה בגין כל עבירה - היא אירוע, הוא בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

13. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כשהקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות אף לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע מסכום המס מושא כתב האישום ונסיבות ביצוען של העבירות. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. בעניינו של הנאשם הוגש צו הכינוס שניתן בעניינו בחודש אוגוסט 2016 (נ/3) וכן תלוש המשכורת של הנאשם ורעיותו המלמדים כי הם משתכרים יחדיו סך של כ-8,500 ₪ בחודש. עוד נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם נותר חסר כל, ללא רכוש או חסכונות ועובד היום כשליח. בנסיבות אלה, מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין אלפי שקלים לבין 20,000 ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם, יליד שנת 1960, נעדר עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא, נשוי ואב לשלוש בנות בגילאים 18, 26, 30. לדברי הנאשם אחת מבנותיו סובלת מנכות ומתקשה למצוא עבודה. הנאשם מטפל באמו החולה (נ/1) ואף סייע בטיפול באביו עד שנפטר. הנאשם עצמו סובל מבעיות רפואיות מסוג סוכרת, לחץ דם וכולסטרול (נ/2). הנאשם נותר חסר כל לאחר קריסת הנאשמת, ללא בית או רכב משלו וללא חסכונות, עובד כיום כשליח ומשתכר כ-5,000 ₪ בחודש. רעיותו עובדת גם היא ומשתכרת אלפי שקלים בודדים לחודש (נ/3).

15. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בעת החקירה ובמסגרת ההליך המשפטי ויש לזקוף עובדה זו לזכותו. יחד עם זאת יש לזכור כי במעשיו גרם הנאשם לפגיעה של ממש בקופת המדינה והחסר שנגרם ממעשיו לא הושב, למעט סך של 10,000 ₪. ערה אני למצבו הכלכלי של הנאשם ואף לטיעוני ההגנה בדבר חוסר היכולת להסיר המחדלים, יחד עם זאת, כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת **"סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה"** והשנייה **"עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם"**.

16. נתתי דעתי לעתירת ההגנה להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד לצד קנס נמוך או להשית על הנאשם שירות לתועלת הציבור, לאור הקושי הנטען בגילו של הנאשם למצוא עבודה וכן לאור מצבו הכלכלי, אך לא מצאתי להיעתר לבקשה. איזון בין כלל הנסיבות במקרה זה אינו מצדיק מיקומו של הנאשם ברף התחתון של מתחם

הענישה בגין כל אירוע, תוך חפיפה מלאה ביניהם, בין היתר לאור אי הסרת החלק הארי של המחדלים ובשים לב למספר האירועים (וכפי שציינתי לעיל, לו היה מדובר באירוע אחד הרי שהרף התחתון שהיה נקבע היה מחמיר יותר מזה שנקבע בגין כל עבירה). מבלי להקל ראש כלל בקשייו של הנאשם (הכלכליים והבריאותיים) ובקושי הברור הרגשי שנגרם כתוצאה מקריסת הנאשמת וההתמודדות עם ההליך הפלילי, הרי שהנאשם אינו מטופל בילדים קטינים כי אם בבנות בגירות (הגם שאחת מהן סובלת מנכות מסוימת), רעייתו עובדת ומשתכרת והוא אף נמצא כשיר לבצע עבודות שירות מבחינת מצבו הבריאותי. יש לזכור, כפי שצוין לעיל, כי שיקולי ההרתעה, ובכלל זאת הרתעת הנאשם אך גם הרתעת הרבים תופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם בסוג זה של עבירות. ר' רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013), רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015) ועניין אודיז.

17. לאחר כל זאת אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם: מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז יום לקשיש אביבים, רח' חיים לבנון 75, תל אביב. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 11/3/18 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

לנאשם: מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

לנאשם: קנס בסך 7,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10/4/18 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 20 ימים.

הנאשם יחתום עד השעה 14:00 היום.

לנאשמת: קנס סמלי בסך 1 ₪.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ח, 31 ינואר 2018, במעמד הצדדים.